

Porekadlá a príslovia

Vies, ako je ich správne znenie?

Komu sa nelení, ten druhému jamu kope.
Kto chce biť psa, sám do nej spadne.
Tomu sa zelení - palicu si nájde.

*Keď ma chytí pracovný zápal,
sadnem si tiško do káta
a počkám až ma prejde.*

Inzeráty

- Nedám, nepredám, nekúpim, nepožičiam.

Zn. Vášnivý zberateľ.

- Pečná, mladá, inteligentná kráska s kónským chvostom hľadá pána podobných vlastností.

Zn. Spoločný žlab.

- Doopatrujem starých ľudí.

Zn. V rekordne krátkom čase.

Pavol Tkáč, 8.A

Vtipparáda

- Kedy si vlastne zbadal, že si tučný?
- Keď mi lekár pri poslednom vyšetrení povedal: "Urobte kvik - kvik."

Rozprávajú sa dve matky:

- Moja Gabika má iba rok a už pracuje pre výskum trhu..."
- Neuveriteľné.
- ...testuje plienky Pampers.

- Hej sused, váš pes zožral moju sliepku!
- Dobre, že ste povedali. Dnes už žrať nedostane.

Vinco príde do roboty s hodinovým oneskorením, celý v obavách.

- Prečo meškáš? pýta sa ho šéf.
- Vypadol som z okna piateho poschodia.
- A to si padal celú hodinu?

Pýta sa učiteľ žiaka: Mohol by si nám povedať, čo je nespravodlivosť?

- Nespravodlivosť je, keď otec napíše zle domácu úlohu a ja dostanem päťku.

Dnes mám nervy

v kúbbli !!!

Školský časopis - Základná škola v Hladovke

Naše očko

* Ročník 3 * * Číslo 1 * * Vyšlo 5.11.1996 *

Dievčatá a chlapci!

V prvom čísle III. ročníka nášho časopisu Vás chceme pozdraviť a popriať Vám dobrých učiteľov, spolužiakov, aby ste školu nepociťovali ako "mučiareň", a aby sme sa navzájom mali radi.

Sprijemniť školské chvíle i chvíle oddychu si môžete čítaním školského časopisu. Zostaviť časopis nie je jednoduchá záležitosť. Postrehla som, že máme dostatok talentov, ktoré môžeme pri tvorbe časopisu využiť a ďalej rozvíjať. Z toho dôvodu Vás chceme poprosiť o ďalšie príspevky do ďalšieho čísla.

Urobme radosť všetkým, ktorí náš časopis zoberú do rúk a budú v ňom listovať.

riaditeľka školy

Spomienky na prázdniny

Cez prázdniny som bol stále doma, ale i tak mám veľa pekných zážitkov. Najradšej si spomínam na šiškovú vojnu. Šiškovú vojnu sme hrali s mojimi kamarátmi. Najskôr sme si nazbierali celú kopu šišiek, aby sme mali čím hádzať. Rozdelili sme sa na dve skupiny. Strašne sme pri tom húkali a šišky lietali z jednej strany na druhú. Keby ste pozerali z cesty, videli by ste celú chmáru detí. Ešte raz by som chcel zažiť takú "vojnu". Michal Bugaj 3. roč.

**Pomôž mi,
aby som si to
urobil sám.**

- práce našich žiakov
- relax
- poučenie
- zábava

Prvý deň v škole

Keď slniečko zasvietilo, dievčatko sa zobudilo. Volá: Mama, školička, naháňa ma školnička.

Zober tašku, utekaj, do lavice zasadať! Pero, knižka, pisanka, uč sa dobre písmačka. A číslice tiež, veď ich vie aj jež.

Písmenka sme sa naučili, do sedmičky postúpili. Učíme sa jednotať, nože, Janko, počúvaj!

Matika je super vec, zo školy sme už aj preč. Slovenčina? Matej Bell, čítame si ôsmy diel.

Keď sa všetko naučíme aj na strednú postúpime. Zbavíme sa päťoriek, naučíme cudziu reč.

Dovidenia, už sme preč!

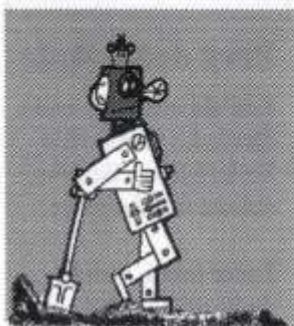
A. Masláková, L. Brnušáková, 7.B

Príspevky pripravili a vybrali: p. učiteľia. Štrbáňová, M. Mažáriová, K. Jurčiová, M. Jurčí
Sadzbu zhotovil a vytlačil: p. uč. M. Jurčí

Spomienky na prázdniny

Na prázdninách som bola v Zubrohlave. Tam som zažila takyto zážitok: Bolo ráno. Umyla som sa a obliekla. Išla som sa pozrieť, či už je Andrej hore a veru bol. Albinka išla Márii po mlieko a mňa s Andrejom nechala tam. Andrej veľmi vyvádza. Zasa som s ním mala prácu. Zapla som televízor a sadla som si na fotelku. Andrej si sadol vedľa mňa. Keď ho to znudilo, zišiel z fotelky, vzal si veľké auto a báb. Už bolo na mojej hlave. Skoro mi ju rozťal. Potom som ho riadne vytáala. Veľmi začal revať, no mne to však nevadilo. Toto bol môj bolestný zážitok z prázdnin. Ja som si svoje prázdniny predstavovala tak, že bude Andrej veľmi dobrý.

Mária Hutlasová, 3. roč.

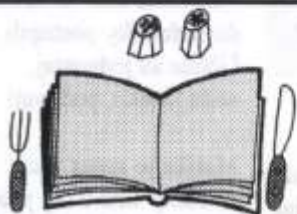
Matka Zem

Matka Zem sa pozerá, ako smetiari smeti vytráca. Každý freón ju páli, už nevláde! So žiaľom si matka Zem spomína na tie krásne časy, keď sa o ňu staral svet - najmä malé deti. Aj zvieratka, ktoré prv žili, už všetky vymreli, ba aj stromy prestali žiť, lebo človek prišiel a porúbal ich. Teraz ľudia plačú nad škaredým svetom a už aj ľutujú, čo urobili. Matka Zem ledva dýcha, lebo je zničená od tých odpadkov, smeti a freónov. Už sa neteší ako kedysi, keď deti ani jednu jedinu

smietku nezanechali za sebou. Tak pokúsme sa zachrániť našu matičku Zem, aby už nežiaľila nad tým, čo jej urobili!

J. Šlosárová, 7.B

TIPY, TIPY, TIPY...

Z našej kuchyne

PIŠKÓTOVÉ TAJOMSTVO

2 balíčky Piškótov Opávia, Nugeta, alebo lekvár na plnenie, 200 g čokoládovej polevy, oriešky, mandle, hrozienka a kandizované ovocie na ozdobu.

Postup: Dva piškóty natrieme lekvárom, alebo Nugetou a zlepíme spolu. Potom ich namočíme v čokoládovej poleve a ozdobíme orieškami, mandľami, hrozienkami alebo kandizovaným ovocím. Potom necháme v chlade stuhnúť. Ak pridáme do polevy 1 - 2 lyžičky stolového oleja, povrch sa bude krásne lesknúť.

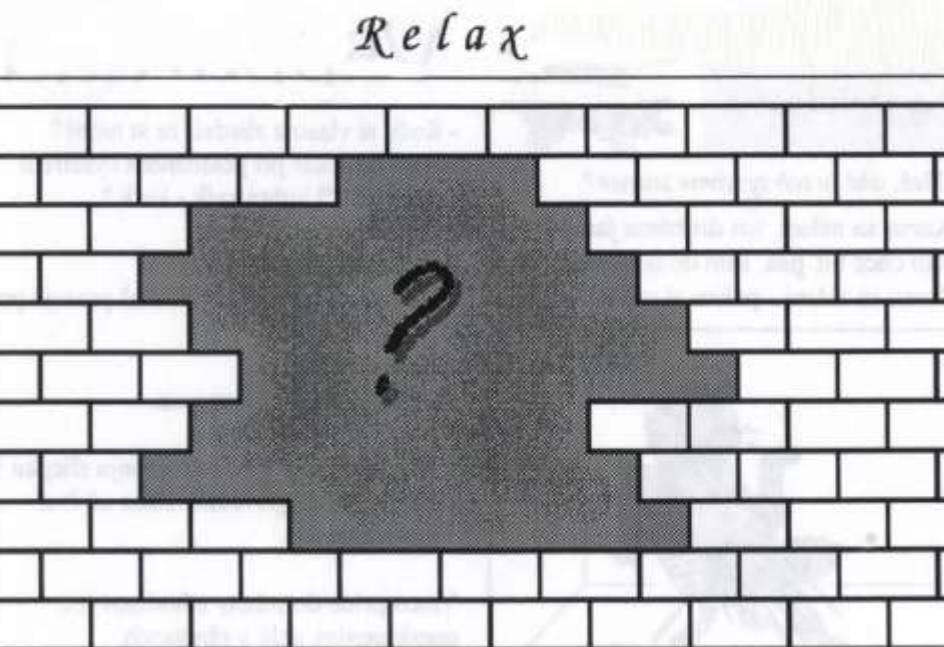

Nikto si ju nevari, predsa kypí v pohári.

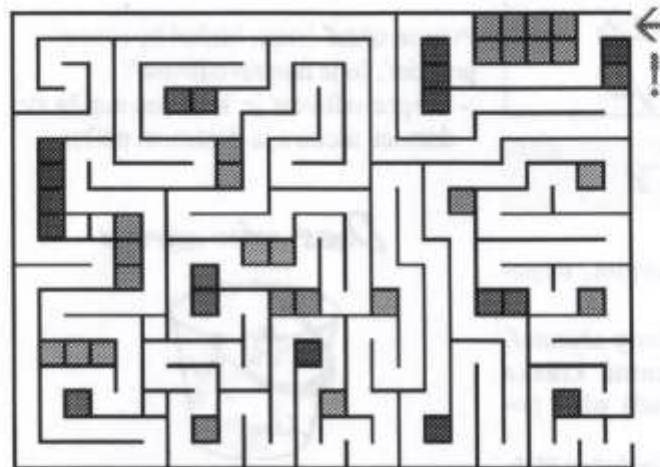
(Smetienka)

Hoci má tiež štyri nohy, nepustí sa nikdy vnohy.

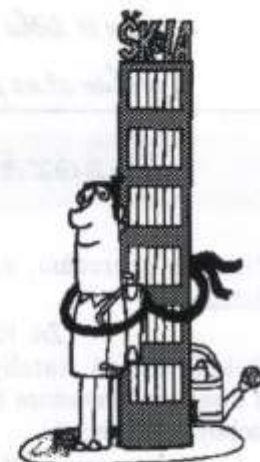
(Stolička)

Zisti, koľko tehličiek chýba!

Prejdi bludiskom čo najhrubšou čiarou bez dotyku steny!

Cez leto je košatý, v zime pride o šaty.

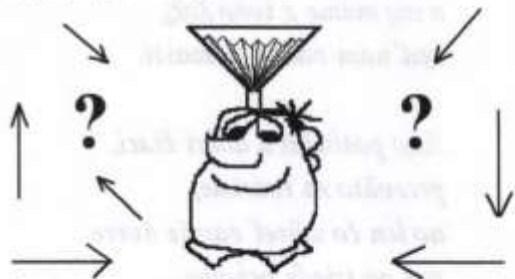
(Strom)

Žltá, modrá, dlhá, krátka, s ihlou je vždy kamarátka.

(Nitka)

We learn English

MICE, COMIC, FRIEND, CLASS, IN,
PETER, HEAD, PEN, TENT, LETTER, TEN,
TO, ICE, NEED, IT

E	R	E	T	E	P	R
D	N	D	A	E	H	E
S	N	G	N	I	N	T
S	E	E	L	N	E	T
A	E	C	I	I	O	E
L	D	I	T	R	S	L
C	O	M	I	C	F	H

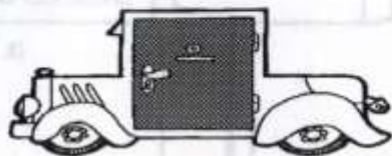
Záhadný Bermudský trojuholník

Kto z nás by nepoznal záhadnú oblasť smrti v morských hĺbiniach, nepohybujúce sa Sargasové more, plné chalúh a rias? Áno, je to Bermudský trojuholník. Myslený trojuholník spájajúci južnú špičku Floridy na západe, na severe Bermudské ostrovy a na juhu ostrov Barbados. Do dnešných dní zmizli v týchto oblastiach celkom dva tucty (okolo 24) rôznych vojenských a súkromných lietadiel takmer s 300 členmi posádok a cestujúcich. Existuje veľa nevysvetlených záhad spojených s týmto morským priestorom, ktoré zaujímajú realistických vedcov rovnako ako spisovateľov vedecko-fantastickej literatúry. Vraj by tu mohla byť potopená bájna Atlantída.

Možno sa tu nachádza nejaká diera v atmosfére, ktorá vedie do inej dimenzie, času a priestoru. Ide snáď o stopy medziplanetárnych špiónažných skupín alebo vynorovanie zástupcov neznámej podmorskej inteligentnej civilizácie s vysokou technikou? Budú niekedy tieto záhady vysvetlené? Kto vie...

Kto objavil Ameriku? pýta sa učiteľ Jožka.
- Prosím, Krištof Trolejbus ...

Ľrôzostrašný

2. september

Zobudím sa. Hodiny ukazujú 7⁴⁵. Nechce sa mi ísť do školy a tak ležím na posteli a čakám. Zrazu sa posteľ pohne. Na chvíľu ma oslepi svetlo a po chvíli som na ulici a idem do školy aj s posteľou. Ja iba sedím v pyžame a čakám. Pred školou sa posteľ na chvíľu zastaví, no potom sa opäť pohne a akonáhle prejde cez dvere, zmizne a ja v pyžame a s taškou v ruke stojím na chodbe. Všimnem si, že dvere na 8. A triede sú otvorené, tak vojdem. To, čo vidím, spôsobilo, že mi naskakuje husia koža. V triede boli všetci moji spolužiaci a za učiteľským stolom sedí nejaká čudne oblečená učiteľka. Bola v bielom plášti a v ruke držala kosu. "Prečo sú všetci v pyžame?" pýtam sa sám seba. Sadnem si do lavice. Celú prvú hodinu sme strávili tak, že sme sa pozerali, ako si naša čudná učiteľka brúsi kosu. Na druhú hodinu sme boli na chodbe a okolo nás bolo asi šesť veľkých krabíc. Z každej vyšiel učiteľ a vošiel do niektorej z tried. Začína sa ďalšia hodina. Netrepezlivo čakám, kedy znovu zazvoní. Zrazu zazvoní a ja sa posadím. Som v posteli, hodiny ukazujú 5³⁵. Je 2. september, čiže prvý deň v školskom roku 1996/97.

M. Hutlas, 8.A

Škola

Keď som bol malý, túžil som ísť do školy. Sadol som si na stoličku a lámal som si hlavičku:

"Ešte nemám aktovku, v perečníku ceruzku, pastelky na kreslenie a zošit na písanie."

Keď som už mal šesť rokov, do školy som mal pár krokov. Chodil som tam veľmi hrdo, hoci neraz bolo tvrdo. Utieral som tabuľu a v zošite mal machuľu.

Teraz som už ôsmak, na škole už mazák. Viem už písať, počítať aj básničku poskladať. Preto dlho neváhajte a jednu si prečítajte.

M. Oleš, 8.B

Ideálna predstava

2. septembra ráno. Zobudil ma budík. Prvé moje slová boli: "no konečne som siedmačka". Rýchlo som šla do kúpeľne, kde som sa učešala a umyla. Vošla som do kuchyne, kde ma čakali kráľovské raňajky. Po raňajkách ma do školy doviezol môj kamarát na krásnom červenom Ferrari. Pani učiteľka sedela za učiteľským stolom a popijala z dvojlitrovej fľaše kávy. Pani učiteľka mala oblečené rifle a obrhnanú rifľovú košeľu. Sadla som si do mojej novej lavice. Pani učiteľka už odpila 1. liter kávy. Postavila sa a začala nám čítať školský poriadok:

1. Žiak sa nemusí učiť.
2. Žiak si nemusí nosiť pomôcky a učebnice (donesie mu ich učiteľ).
3. Žiak sa môže v škole šmýkať po zábradli.

....
Je to sen, alebo skutočnosť? Zrazu zazvonil budík. Ó nie, bol to naozaj len sen!

M. Trojánová, 7.A

Rozprávková matematika

Druhý deň po prázdninách sme strávili v škole. Na hodinu matematiky vstúpil nam do triedy pán Kráľ a hodina sa začala. Kráľ napísal na tabuľu: "Dva plus dva je tri a ja som už hladný!" A to bolo heslo pre školských kuchárov, aby už nosili na učiteľský stôl dobré jedlá. Zametači Plúsko a Mínusko zatiaľ vyleštili dlážky a upratali triedy. Školský záhradník Delenko vysadil tie najkrajšie ruže pre princeznú Miliardu. Princezná Miliarda mala síce veľmi rada kvety, ale učiť sa jej veru nechcelo. Jej otecko a zároveň učiteľ matematiky pán Kráľ veľmi chcel naučiť Miliardu Odpočítavať. Princezne sa to však nepáčilo a keď sa jej opýtal: "Miliarduška, keď budeš mať desať ruží a deväť dáš mne, koľko ti ostane?", Miliarda hneď odvrkla: "Tatuško, nedám vám ani jednu, lebo všetky sú moje!" Takto zbytočne to skúšal Kráľ so šatami, šperkami i rôznymi jedlami - ale márne. Miliarda vždy chcela, aby všetko bolo jej. Až napokon Kráľa napadlo, prečo by to nemohol skúsiť opačne. "Miliarduška, ak mám desať ruží a deväť ti dám, koľko mi ostane?" A Miliarda sa začala smiať a hovorí Kráľovi: "Otecko, iba jedna ti ostane, iba jedna!" I Kráľ sa začal smiať, lebo konečne naučil princeznú Miliardu odpočítavať.

A tu sa končí rozprávka o princezne Miliarde, ale školský rok sa predsa pre nás iba začína.

D. Grešová 7.B

1. deň v škole alebo ako Leto ochorelo

2. september - deň návratu do školy.

Všetko sa to odohralo takto:

Leto sa ako každý deň zobudilo o 5⁰⁰ hod. ráno. Jeho manželka Leta mu pripravila krásne šaty, na ktorých kvitli sedmokrásky, učesala mu jeho zlaté vlasy a zapla ich zvončekovou sponou. Ako vždy mu pripravila ľubovníkový čaj a natrela chlieb s rastlinným maslom a Leto sa vybralo na svoju zvyčajnú obchôdzku. Ale čo sa nestalo! Nebolo ani trištvrte na sedem ráno a Leto sa vrátilo domov. Leta hneď určila diagnózu - prechladnutie. A tak Leta, ako dobrá žena, rýchlo išla za dobrou priateľkou Jeseňou požičať si perinu, pretože Leto spalo len pod paplónom. Tak si Leto muselo obliecť pyžamo a ľahnúť do postele vypotiť sa, aby neobdaj neochorelo ešte viac. A tak sa smutne pozeralo, ako deti idú do školy a ono ich nemôže obdarit' teplom. Viete, prečo bolo 2.9. zima? Leto bolo choré - malo zimnicu, a tak nemal deň kto zohriať. A ako naschvál aj Slnko bolo na dovolenke pri mori. Slnko by bez Leta svietilo, ale nehrialo a Leto by bez Slnka hrialo, ale nesvietilo, to znamená, že Leto a Slnko musia držať spolu.

M. Kalisová 7.B

Uhni, lebo ťa zrazím!

Návrat do blázince

Zazvonili školské zvonce,
vitajte, milé detence!
Školský rok sa začína,
zbohom milá rodina.

Už nás čaká naša trieda,
a v nej stará lavica.
A na stole učiteľskom
skvie sa postrach - palica.

Za nejaký prehrešok,
palica nás pohosti
a my máme z toho šok,
keď nám zadok pomastí.

Ako poslušní a dobrí žiaci,
presväto sa tvaríme,
no len čo učiteľ zavrie dvere,
zas po triede beháme.

M. Kalisová, 7.B

Trieda v akcii

Ešte sme sa nepoznali a už zmätky boli,
lavice sme počmárali a stoličky zohli.

Ešte sme sa nespoznali, už sa chlapci bili,
na radosť dievčat, ktoré ich povzbudzovali.

Ešte sme sa nespoznali, no učiteľov štveme,
zápismi nás častujú a my sa smežeme.

Ešte sme sa nespoznali, už sme skriňu rozbili,
sklené črepiny v koši skončili.

Skoro sme sa spoznali, keď sme tabuľu zlomili,
lebo ako opice, po nej sme lozili.

Keď nás učitelia spoznali, palicu na nás zobrali,
prisno nás skúšali a pätorky rozdávali.

D. Bugajová, H. Skorušová, 7.A